

Bytí jako událost

Život organismu (živé bytosti) je událost, která se po celou dobu mezi počátkem a koncem, stále děje. V každé aktuální chvíli má toto dění nějakou, ale zcela určitou podobu, a pouze tato podoba může být smyslově vnímána; nemůžeme vnímat, jak tento organismus vypadal před nějakou dobou (tedy v minulosti), a už vůbec nemůžeme vnímat, jak bude vypadat za nějaký čas (tj. v budoucnosti). Nicméně všechny ty již uplynulé chvíle (které kdysi byly také aktuální, tj. aktuálně přítomné) k tomu organismu přece náleží, organismus by bez nich nejen nebyl celý, ale v žádné dané, určité chvíli by vůbec nemohl existovat, neboť je svou podstatou jejich pokračováním (nikoli pouhým trváním, přetrváváním). Musíme se proto tázat, jaký je vlastně „ontologický status“ těch uplynulých, nyní již jen minulých chvil či fází celkového dění, tj. bytí, živé bytosti. Do jaké míry a v jakém rozsahu jsou ty již uplynulé fáze událostního dění, jímž je organismus, „přítomny“ (ve smyslu „býti při tom“) v každé aktuální přítomnosti? A protože nesmíme zapomínat ani na to, že – s výjimkou konce události – je každá přítomná fáze také přípravou na fáze příští, budoucí, musíme se tázat, do jaké míry a v jakém rozsahu jsou v určité aktuální přítomnosti „přítomny“ (opět ve smyslu „při tom“) také nyní ještě nejsoucí fáze příští, tj. budoucí.

[doplňk 1.7.13: život určitého organismu je časově koextenzivní s jeho bytím (a obráceně: jeho bytí je koextenzivní s celou délkou jeho života); jako „celek“ je organismus „jsoucí“ právě ve smyslu bytí – tj. včetně aktuálně ne-jsoucích jsoucností – pozn. aut.]

(Písek, 120919-1.)